Romke

Waiten ie wel, dat der onder dij dikke boom doar veur d'schoule n hail lutje keboutertje woont? Hai hait Romke en hai kikt de haile dag deur noar wat of wie in d'schoule doun. Din kropt e tegen de boom op en gaait op dij onderste takke zitten. En din kin e zo noar binnen kieken in d'klazze. Mor lest is der wat slims gebeurd.

Romke zat weer ais op zien takke en perbaaierde noar binnen te kieken. Mor aal kinder wazzen op vlouer aan t speulen en dat kon Romke nou net nait zain. Hai zag allent mor de hoartjes van de kinder en dou wer e zo verschrikkelk nijsgiereg noar wat of de kinder wel deden! Doarom klom e n stok hoger in de boom. Hai ging op de twijde takke zitten en keek weer noar binnen deur t venster. Mor och, nou kon e ja weer niks zain, om de bloumen dij veur t venster stoan, stonden hom der net veur. Hai mos nog hoger klimmen goan, din kon e over de bloumen hin kieken. En even loater zat Romke op de daarde takke, en ie waiten wel dat dat hail hoog is. Dou Romke zain haar wat of de kinder speulen deden, wol e weer dele. Mor dou e noar beneden keek, zag e dat de grond n hail ende onder hom was! Romke wer baange en hai duurfde nait meer dele goan. Hai begunde te roupen, mor ja, zo'n lutje keboutertje het ja ook mor n hail zacht stemke. Dij kinnen je ja nait heuren as keboutertje boven in de boom zit.

Romke begunde sikkom te schraiven, dou e inainen wat noast hom op takke zag. t Was n muske, dij hom roupen heurd haar.
"Wat is t mien jong?" vruig t muske. "Bist baange worden?" Romke keek hom aan en zee:
"Och laif muske, ik wol geern zain wat of der in d'klazze bie de kinder gebeuren dee en dou bin ik te hoog klommen. Ik duurf nou nait meer noar beneden. Kinst doe mie meschain helpen?"
"Joa hur," zee t muske. "Klim mor op mien rugge, din zel ik die dele vlaigen." Hai draaide zien rugje noar Romke tou en muik zok hail klaain. Romke kroop op zien rugje.
"Hol die goud vast hur," zee t muske. En dou vloog e, rrroetsj, noar de grond.

Romke stapde bliede òf.
"Dank je wel hur," zee e. "Ik zel aander moal nait weer zo hoog klimmen." "Dat is hail goud van die bedocht, Romke," zee t muske, "om ik bin ja nait aaltied in de buurt om die te redden." En dou vloog t muske vot, de hoge locht in.

Auteur: Jan Nomden

Inspreker: Geesjen Doddema